

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Secunda secundae Summa Theologiae

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

5 vtrum liceat alicui occidere seipsum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72772](#)

Ananiam & Sapphiram interfecit, sed magis diuinam sententiam deorum morte promulgavit. Sacerdotes autem, vel Leuitae veteris testamenti, erant ministri ueteris legis, secundum quam poenae corporales infligebatur: & ideo etiam eis occidere propria manu concurgebat.

Ad SECUNDVM dicendum, q̄ ministerium clericorum est in melioribus ordinatū, quām sint corporales occisiones feliciter in his, quae pertinent ad sp̄iritualem salutem: & ideo non congruit eis, quod minoribus se ingrant.

Ad TERTIUM dicendum, quod praelati ecclesiasticū accipiunt officia principum terræ, non ut ipsi iudicium sanguinis exerceant per sc̄ipsum, sed quod eorum autoritate per alios exerceatur.

*Rerum Questionis se-
cunda pars quartus Ar-
tis etiam quatuor.*

ARTICVLVS V.
Vtrum licet alicui occidere
sc̄ipsum.

A D QVINTVM sic proceditur. Videtur q̄ alicui licet sc̄ipsum occidere. Homicidium enim est peccatum, in quantum iustitia contrariatur: sed nullus potest sibi ipsi iniuriam facere, vt probatur in s. * Ethicor. ergo nullus peccat occidendo sc̄ipsum.

¶ Præt. Occidere malefactores licet habeti publicā potestatem: sed q̄ si que illes, qui habet publicā potestatem, est malefactor, ergo licet occidere sc̄ipsum.

¶ Præt. Licitum est quod aliquis sponte minus periculum subeat, vt maius periculum uitet, sicut licet sc̄ipsum est, q̄ aliquis etiam sibi ipsi amputere membra purum, vt totum corpus saluetur: sed quādoque aliquis per occisionem sibi ipsi uitat maius malum, vel mulieram uitam, vel turpitudinem alicuius peccatio nis licet alicui occidere sc̄ipsum.

¶ Præt. Samson sc̄ipsum interfecit, vt habetur Iudicium 16. Qui tamen connumeratur inter sanctos, vt patet Hebr. 11. Ergo licitum est alicui occidere sc̄ipsum.

¶ Præt. Mach. 14. dñ. q̄ Razias quidam sc̄ipsum interfecit eligens nobiliter mori potius, quām subduci fieri peccatoribus, & contra natales tuos injurijs agitd nihil quod nobiliter sit & fortiter, est illicitū. ergo occidere sc̄ipsum non est illicitum.

Sed CONTRA est, quod August. dicit in 1. de ciuit. Dei. Refat ut de nomine intelligamus illud, quod dictum est. Non occides, nec alterum. ergo nec te. Nequem enim aliud quām hominem occidit, qui sc̄ipsum occidit.

RESPON. Dicendum, quod sc̄ipsum occidere, est omnino illicitum triplici ratione. Primò quidem, quia naturaliter qualibet res sc̄ipsum amat, & ad hoc pertinet, quod qualibet res naturaliter conservat se ipse, & corrumpentibus resistit quantum potest. Et ideo quod aliquis sc̄ipsum occidat, est contrainclinationem naturalem, & contra charitatem, quam quilibet debet sc̄ipsum diligere. Et ideo sibi ipsi occiso semper est peccatum mortale, vt pote contra naturalem legem, & contra charitatem existens. Secundò, quia qualibet pars id quod est, est totius. Quilibet autem homo est pars communis, & ita id quod est, est communis. Vnde in hoc, quod sc̄ipsum interficit, injuriam communis facit, vt patet per Philos. in *5. Ethico. Terriò, quia uita est quodam donum diuinum homini attributum, & eius potestatū subiectum, qui occidit, & uiuere facit. Et

ideo qui sc̄ipsum uita priuat, in Deum peccat: sicut qui alienum seruum interficit, peccat in dominum, cuius est seruus: & sicut peccat ille, qui usurpat sibi in dictum de re sibi non commissa. Ad solum enim Deum pertinet iudicium mortis & uitæ, secundum illud Deute. 32. Ego occidam, & ego uiuere faciam.

AD PRIMVM ergo dicendum, quod homicidium est peccatum non solum quia contrariatur iustitia, sed etiam quia contrariatur charitati, quam habere debet aliquis ad seipsum. Et ex hac parte occiso sibi ipsi est peccatum per comparationem ad sc̄ipsum. Per comparationem autem ad communitatem, & ad Deum, habet rationem peccati etiam per oppositionem ad iustitiam.

AD SECUNDVM dicendum, q̄ ille qui habet publicam potestatem, potest licite malefactorem occidere per hoc, q̄ potest de ipso iudicare. Nullus autem est iudex sibi ipsi: unde non licet habenti publicam potestatem sc̄ipsum occidere propter quodcumque peccatum: licet tamen ei se committere iudicio aliorum.

AD TERTIUM dicendum, quod homo constituit dominus sibi ipsi per liberum arbitriū: & ideo licet potest homo de sc̄ipsum disponere quantum ad ea, quae pertinent ad hanc uitam, quæ hominis libero arbitrio regitur: sed transitus de hac uitâ ad aliam feliciorem, nō subiacet libero arbitrio hominis, sed potest lati diuina. Et ideo non licet homini sc̄ipsum interficere, vt ad feliciorem transeat uitam. Similiter etiam nec ut quaslibet miseras præsentis uitæ euadat: quia ultimum malorum huius uitæ, & maxime terribile, est mors, et patet per Philos. in *5. Ethicor. Et ideo iuferre sibi mortem ad alias huius uite miseras euadandas, est maius malum astimere ad minoris mali uitiationem. Similiter etiam non licet sc̄ipsum interficere propter aliquod peccatum cotanisimū, tū quia in hoc sibi maxime nocet, quod sibi admittit necessarium prænitemptū tempus: rūm. etiam, quia malefactorum occidere non licet, nisi per iudicium publicæ potestatis. Similiter etiam non licet mulieri sc̄ipsum occidere, ne ab alio corruptatur: quia non debet in se committere crimen maximum, quod est sibi ipsi occiso, vt uiter minus crimen alienum. Nō enim est crimen mulieris per uiolentiam uiolatae, si consensu non adiit: quia non inquinatur corpus, nisi de consensu mentis, vt Lucia dixit. Constat autem minus esse peccatum fornicationem, vel adulterium, quām homicidium, & præcipue sibi ipsi, quod est grauissimum, quia sibi ipsi nocet, cui maxi mani dilectionem debet. Est etiam periculissimum, quia non restat tempus ut per poenitentiam expietur. Similiter etiam nulli licet sc̄ipsum occidere ob timorem, ne consentiat in peccatum, quia non sunt facienda mala, vt ueniant bona, velut uitentur mala, præterim minora, & minus certa. Incertum enim est, an aliquis in futurum consentiat in peccatum. Potest enim Deus hominem quacunque tentatione superueniente liberare à peccato.

AD QVARTVM dicendum, quod sicut August. dicit in 1. de ciuit. Dei. Nec Samson aliter excusat, quod sc̄ipsum cum hostibus ruina domus opprefcit, nisi quod latenter spiritus sanctus hoc iusterat, qui per illum miracula faciebat. Et candem rationem assignat de quibusdam lantibus feminis, quæ tempore persecutoris sc̄ipsum occiderunt, quarum memoria in ecclesiâ celebratur.

AD QVINTVM dicendum, q̄ ad fortitudinem pertinet, quod aliquis ab alio mortem pati non refugiat propter bonum uirtutis, & ut uiter peccatum. Sed quod Secunda Secundæ S. Thomæ,

QV ÄEST. LXIII.

aliquis sibijs si ferat mortem vt vitet mala poena-
lia, habet quidem quandam speciem fortitudinis,
proper quod quidē sc̄ipios interfecerunt, astimantes
sc̄e forter agere, de quorū numero Razias fuit.
Non tamen est vera fortitudo, sed magis quedam
mollities animi non valentis mala poenaia sustine-
re, vt pater per Philos. in 3. * Ethi. & per Aug. in 1. *
de ciuit. Dei.

L. 2. Ethic.
c. 8. om. 5.
Lib. 1. ca. 23.
circa mediu-
tem. 5.

1.3. q. 94. ar.
5 ad 2. & q.
10. 11. 8. q.
3. Et. q. 7.
ar. 6. ac. 3. Et.
Op. u. G. 9. q.
86. Et. H. br.
q. 16. 4.

ARTICVLVS VI.

Vtrum liceat in aliquo casu interficere innocentem.

AD S E X T U M sic proceditur. Videtur, quod li-
ceat in aliquo casu interficere innocentem. Di-
uius enim timor non manifestatur per peccatum,
quoniam magis timor Domini expellit peccatum,
vt dicitur Eccl. 1. sed Abraham commendatus est, q̄
timuit Dominum, quia voluit interficere filium
suum innocentem. Ergo potest aliquis innocentem
interficere sine peccato.

¶ 2 Præt. In genere peccatorum, quæ contra proximum
committuntur, tanto maius videtur aliquod
esse peccatum, quanto maius documentum infurier-
ei, in quem peccatur: sed occidio plus nocet pecca-
tori, quam innocentii, qui de miseria huius vita ad
celestem gloriam transit per mortem. cum ergo li-
ceat in aliquo casu peccatorum occidere, multo ma-
gis licet occidere innocentem, vel iustum.

¶ 3 Præt. Illud quod fit secundum ordinem iustitiae,
non est peccatum: sed quandoq; cogit aliquis secun-
dum ordinem iustitiae occidere innocentem, pura,
cum index, qui debet fm allegata iudicare, conden-
nat ad mortem eum, quem sc̄it innocentem per fal-
sos testes coniunctum: & similiter minister, qui ini-
stè condemnatum occidit obediens iudici. ergo ab-
que peccato potest aliquis occidere innocentem.

S E D C O N T R A est, quod dicitur Exod. 23. In-
fonsit, & iustum non occides.

R E S P O N S U M. Dicendum, q̄ aliquis homo dupliceiter
considerari potest. Vno modo, fm sc̄e alio modo, p
comparationem ad aliud. Secundum se quidem co-
sideratur hominem, nullum occidere licet: quia in
quolibet etiam peccatore debemus amare naturā,
quam Deus fecit, quæ per occasionem corrumpit.
Sed sicut supra dictum est, occidio peccatoris fit li-
cita per comparationem ad bonum communem, qd
per peccatum corrumptum: vita autem iustorum est
conseruativa, & promotiva boni communis, quia
ipsi sunt principalior pars multitudinis. Et ideo nul-
lo modo licet occidere innocentem.

A D P R I M U M ergo dicendum, quod Deus ha-
bet dominium mortis, & vita. Eius enim ordinatio-
ne moriuntur & peccatores, & iusti. Et ideo ille qui
mandato Dei occidit innocentem, talis non peccat,
sicut nec Deus, cuius est executor: & ostenditur Deū
timere, eius mandatis obediens.

A D S E C U N D U M dicendum, q̄ in pensanda gra-
nitate peccati magis est considerandum id quod est
per se, q̄ id quod est per accidens. Unde ille qui oc-
cidit iustum, grauius peccat, q̄ ille qui occidit pecca-
torem. Primo quidem, quia nocet ei, quæ prius dēt
diligere, & ita magis contra charitatem agit. Secun-
do, quia iniuriam infert ei, qui est minus dignus, &
magis contra iustitiam agit. Tertiō, quia priuat com-
munitatem maiori bono. Quartō, quia magis Deū
contemnit, fm illud Lycæ 10. Qui vos spernit, me
spernit. Quod autem iustus occidit ad gloriam per-
ducatur a Deo, per accidens se habet ad occisionē.

ARTIC. VI. ET VII.

A D T E R T U M dicendum, q̄ Iudei si fidei
innocentem esse, qui falsi testibus conti-
ber diligētiū examinare telles, vniuersitate
nem liberādi innoxium, sicut Daniel testis
hoc non potest, debet eum superiori respon-
dicandum. Si autem hoc non potest, aco-
cundum allegata sententiam ferens: quia
cit innocentem, sed illi qui cum alienem
tem. Minister autem iudicis cōdemnati
tem, si sententia intolerabilem errorum
non debet obediēre: alias excusatrem
martyres occiderunt. Si vero non con-
fessam iniustitiam, non peccat, præcep-
do, quia ipsi non haber dictere superer-
tiam, nec ipse occidit innocentem, sed
niterum exhibet.

ARTICVLVS VII.

Vtrum liceat alicui occidere aliquem,
se defendendo.

AD S E P T I M U M sic procedi-
tur. Videtur, quod nulli li-
ceat occidere aliquem, se defendendo. Dicit enim August. * ad
Publicolam, de occidendo homi-
nibus. Ne ait eis quicquid occidi-
tur, non mihi placet consilium,
nisi forte sit miles, aur publica
functione teneatur, vt non pro se
hoc faciat, sed pro aliis acceptale
gitima potestate, si eius congrua
personæ: sed ille qui se defende-
do, occidit aliquem, ad hoc cum
occidit, ne ipse ab eo occidatur.
ergo hoc videtur esse illicitum.

¶ 2 Præt. In 1. de † Libero arbitrio
dicitur. Quomodo apud diuinam
prudentiam à peccato liberi sunt,
qui pro his rebus, quas contem-
nunt, humana cede polluti
sunt: Eas autem res dicit esse con-
temendas, quas homines in ini-
mittere possunt, vt ex præmis-
sis * patet. Horum autem est uita
corporalis. ergo pro cōlēndā
uita corporali nullificrūm est ho-
minem occidere.

¶ 3 Præt. Nicolaus Papa dicit, vt
habetur in Decretis 1. diffin. 50. *
De clericis, pro quibus consulū-
stis. s. qui se defendēdo pagani
occiderent, si postea per peniten-
tiā emendati, posſunt ad præmis-
sum statum redire, atq; ad aliō rē
ascendere, sc̄ito nos nullam occa-
ſionem dare, nec ullam tribue
licentiam eis quenlibet hominē
quilibet modo occidendi, sed ad
præcepta moralia feruanda tenen-
tur communiter clerici, & laicē
go etiam laicis nō est licitum occi-
dere aliquem, se defendendo.

¶ 4 Præt. Homiūdium est gravis
peccatum, q̄ simplex fornicatio, vel
adulterio nulli licet cōmittere

Simplex fornicatio, vel adul-
terio, vel quodcunq; aliud peccati-